

er vi meget gerne med til at få dem afdækket og lukket.

Og så vil jeg gerne sige tusind tak til alle de borgerlige partier med Venstre i spidsen, som jo holdt en fremragende tale om det her forslag. Det viser jo også, at hele den borgerlige side af Folketinget egentlig meget ville ønske, at skatteministerens lidt konstruktive side vandt i denne her sag, så lad os prøve at få et godt og konstruktivt udvalgsarbejde om det, og tak for den positive modtagelse, som forslaget fik her i første omgang.

(Kort bemærkning).

Sonja Albrink (CD):

Jeg glemte under min ordførertale et lille spørgsmål til skatteministeren. I søndags, da jeg sad hyggeligt derhjemme i sofaen og læste Søndagsavisen, så jeg, at der stod en stor overskrift: Strid mellem S-ministre. Det drejede sig om de forslag, som vi lige har haft en behandling af, og det fremgik også deraf, at erhvervsministeren faktisk var mere positiv end skatteministeren var. Så jeg kunne godt tænke mig at høre: Kunne skatteministeren ikke afklare, om der er strid eller der er fordragelighed?

Bjarne Laustsen (S):

Det er til fru Pernille Sams sidste indlæg. Man behøver ikke at se ned på idrætten curling; det er trods alt den idrætsgren, som har givet Danmark den første OL-medalje. Når jeg har talt imod de forslag her, så drejer det sig om de elementer, som også den radikale ordfører og skatteministeren var inde på, det drejer sig om skattefriheden. Og så også det element, som jeg synes er vigtigt, at det jo typisk ikke vil være alle medarbejdere, som kommer ind og får de her ordninger, men typisk vil være nogle ganske få, måske ledende, medarbejdere, og derfor har jeg talt imod forslaget.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Der blev stillet et konkret spørgsmål til mig af fru Sonja Albrink, som jeg faktisk er meget glad for blev stillet, for jeg har også set Søndagsavisen, hvor det blev udlagt, som om der skulle være en forskellig opfattelse hos erhvervsministeren og mig, og mellem Erhvervsministeriet og Skatteministeriet. Jeg vil sige, at hvis man måske i en hvilken som helst anden periode med en hvilken som helst anden sammensætning af ministre skulle have påstået noget så-

dant, så kunne det nok have haft mere på sig, end det har i øjeblikket.

Jeg kan forsikre både fru Sonja Albrink, Søndagsavisen og alle andre om, at jeg tror, det har været meget sjældent, at der har været et så fortrinligt samarbejde både imellem de to ministerier og mellem de to ministre, og det på trods af, at det jo ikke er helt unaturligt, at der kan være en række, om jeg så må sige, forskellige interesser de to ministerier imellem, og det er velkendt, at hvis man kan få stoppet et erhvervsproblem ned i skattereglerne, så er det en meget effektiv måde at løse det på. Så det være hermed dementeret, og tak for lejligheden til det.

Så var jeg i øvrigt væsentlig mere glad for fru Sams' andet indlæg end det første, hvor fru Sams nærmest fremstillede det, som om regering og også det parti, som jeg repræsenterer i Folketinget, skulle have noget imod, at nogen tjener penge på at drive erhvervsvirksomheder, på kursstigninger, det er slet ikke det, det handler om, meget langt fra.

Tværtimod ville jeg sige, at hvis det er sådan, at vi har en gunstig udvikling i dansk erhvervsliv, så har vi en gunstig udvikling, som vi gør alt, hvad vi kan, for at understøtte. Så det vil jeg gerne dementere. Det, vi diskuterer, er jo, hvornår og hvordan en aktie, man modtager i stedet for en løn, skal beskattes.

Og jeg vil da så til det mere venlige og konstruktive fra fru Pernille Sams' sidste indlæg sige: Jamen jeg vil gerne være med til at drøfte de konkrete problemstillinger videre, som jeg påpegede i min svartale. Problemstillingen er lidt svær, fordi vi er inde i EU-regler, som vi jo ikke bare kan lave om på; vi er inde i dobbeltbeskatningsregler efter de dobbeltbeskatningsoverenskomster, som vi har med andre lande, som vi ikke bare kan lave om på.

Men det skal da ikke forhindre os i at føre en konstruktiv dialog og også prøve at lægge hovederne i blød. Som fru Pernille Sams ved fra finanslovforhandlingerne, var vi jo faktisk forholdsvis tæt på at have et forslag fremme, og når det faldt, så skyldtes det vel to ting. Det skyldtes som det ene, at Det Konservative Folkeparti ikke syntes, det var stort nok. Og som det andet, at jeg i den allersidste fase havde fået en række oplysninger i forhold til EU-problematikken, som vi ikke tidligere var blevet præsenteret for. Og det fik os så til i fællesskab at konkludere, at vi ikke kunne løse det på det punkt inden for de muligheder, som vi havde,